

Szigorúan magánügy

2018 október 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A liberálisokat le kell gy?zni!

A liberálisokat le kell gy?zni, a helyükre kell szorítani. Ha ezt nem tesszük, teljesen elburjánzanak, és a jó kis akolmelegb?l kifelé beszélve majd ?k mondják meg nekünk, mit gondolhatunk és mit nem.

Üzenetet kaptam nemrég. Olyan ember írta, akit ha nem is kedveltem, de valaha korrekt munkakapcsolatban álltunk. Egy televíziós produkcióban szerepeltünk együtt, ? volt a szerkeszt? és az egyik állandó szerepl?. Régen volt, olyan nagyon nyomot sem hagyott az életemben, most mégis itt a levél: azt írja P. úr, hogy valamikor normálisnak t?ntem, nem érti mi lett bel?lem??? Három felkiáltójellel, hogy érezzem a tör?dést. Nyilván látta a Sajtóklubot, olvassa cikkeimet, és lassan-lassan összeállt neki a kép: jobboldali, nemzeti újságíró vagyok.

Normálisnak lenni – a liberális megfogalmazás szerint – olyasvalakit jelent a politikai térfél jobb oldalán, aki nem zavar sok vizet. Aki lomha észjárású, kimódolt, kicsit sznob, afféle 19. századi úriember, mentes minden bizalmaskodástól, roppant udvarias és mindig megválogatja a szavait.

Valaki, akivel könny? elbánni.

Hiszen önképük szerint P. úr és barátai nagyon intelligensek, lazák és szellemesek, humánusak, egyes egyedül felel?sek a közjó el?mozdításáért. Számtalan receptjüket pedig szívesen bocsátják a világ elé, szavaik (nem tetteik!) nyomán pedig szabadság, egyenl?ség és testvériség sarjad mindenütt. Szükséges tehát, hogy közéleti ellenfelük önként alávesse magát a reguláiknak, ebben az esetben P. úr és barátai engedélyezik az illet? számára a szabad mozgást. Ha az illet? igazi konzervatív (vagyis tutyimutyi faszkalap) akár a közügyekben is részt vehet, persze, szigorú megfigyelés mellett egy életen át, hiszen ezekkel a nemzetiekkel soha nem tudni, hogy is állunk. Ha pedig megbotlik, mondjuk feltámad benne az igazságérzet, vagy megkérd?jelezi tartótisztjei döntéseit, a falka ráront és kíméletlenül leteríti.

P. úr és barátai úgy tekintenek a magyar jobboldal felemelked? üdvöskéire, akik rendszerint vidéki gyerekek, és némi leveg?t, egészséget csempésznek az ? rothadt világukba, mint a saját tulajdonukra. Kivetik a csalit, majd ha ráharaptál, kifárasztanak, megszákolnak. Nekik a magyar nemzeti oldalról közéjük ácsingózott fiatal tehetség az igazi nagy fogás. Ady Endre óta ezt játsszák. Saját tulajdonuknak tekintik az illet?t, kitanítják, kiképzik, pénzelik, majd tehetségét és tudását saját szolgálatukba állítják.

Fontos azonban megjegyeznünk, hogy P. úr soha, de soha nem osztogat irányelveket például Grecsó Krisztiánnak, aki falusi származását azzal kompenzálta, hogy szemérmetlen könyvben a nyilvánosság elé tárta Szegvár ügyes-bajos dolgait. Volt abban minden: hogy ki, kivel, mikor és miért, a földijei persze nemcsak rá, hanem a családjára is neheztelnek a mai napig. Krisztián viszont nem az otthoniaknak, hanem a budapesti brancsnak írta a könyvét, akik örömmel vették, együtt röhögtek Krisztiánnal a sok buta paraszton, majd cserébe futtatják a mai napig, tömik pénzzel, a hálózat önzetlenül segíti.

Soroljam a további példákat? Maradjunk annyiban, hogy rengetegen eladták magukat.

Az én b?nöm pusztán annyi, hogy keresztülhúztam a számításukat. Nem kellett a barátságuk, nem kellett a befolyásuk, nem szeg?dtem el hozzájuk beszél? majomnak. Hogy h?séges maradtam szül?földemhez, magyar népemhez és – nem utolsósorban – önmagamhoz. Vagyunk így egynéhányan. Nem az irodalom és az újságírás szegénylegényei, hanem egy P. úréknál igazabb, magasabb színvonalú, önazonos kultúra hordozói, szószólói, szerény szolgálói vagyunk. Semmiféle kisebbségi érzésünk nincs, nem is lehet, ha az ? teljesítményeikre nézünk. Igazából mulat az ember azon, hogy mennyivel többet tud a nagyvilágról és a hazájáról, mennyire jártasabb az élet dolgaiban, mennyivel jobb mindenben, mint ezek a félbemaradt, torz figurák, akik kalitkába zárták önmagukat, és onnan csicseregnek a szabadságról.

P. úr máskülönben senki. A szó szoros értelmében. Viszont felhatalmazva érzi magát, hogy a mib?l mivé lett kérdésben irányelveket osztogasson.

Mert a liberálisok ilyenek. Abszolút tárgyalásképtelenek. Velük a saját és a mi szerepünkr?l beszélgetni nem pusztán reménytelen, de teljesen haszontalan foglalatosság. A liberálisokat le kell gy?zni, a helyükre kell szorítani. Ha ezt nem tesszük, teljesen elburjánzanak, és a jó kis akolmelegb?l kifelé beszélve majd ?k mondják meg nekünk, mit gondolhatunk és mit nem.

Hát, nem fogják megmondani.

Szentesi Zöldi László - www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló